

Lukáš 2:8 A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. 9 Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. 10 Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. 11 Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. 12 Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí." 13 A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: 14. "Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení."

Bratři a sestry, v Kristově narození protlo nebe zemi. Boží sláva doslova prozářila krajinu. Nebeská nádhera se zrcadlí v očích lidských synů a zapaluje v jejich srdcích radost a naději. Andělé sestoupili z nadpozemských výšin a uprostřed obyčejného, lidem důvěrně známého světa zpívají božskou píseň chval, aby ji naučili prosté pastýře: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení. Boží láska se přelévá do lidského žití. To všechno se děje pro Ježíšovo narození, které andělé ohlašují. Vždyť jak bychom se mohli radovat, kdyby nám nikdo nevysvětlil, jaký skvělý důvod k radování máme? Jak bychom poznali, že právě v tom Kristově narození se stalo něco naprosto jedinečného?

Světlo a záře Boží slávy je jako reflektor osvětlující postavu, kterou máme sledovat, ale především: slyšet, co říká. Anděl mluví o radosti, o Kristově narození, o znamení, které potvrdí pravdivost jeho slov. A pak celý andělský chór vyzpívá to hlavní a podstatné, význam a smysl celé události. Především jde o Slávu na výsostech Bohu. To znamená, že v Kristu Bůh zjevil svou slávu a odhalil ji všem lidem, kteří ji chtějí zahlédnout; i těm nejobyčejnějším. Bůh už pro nás není neviditelný. Ukázal nám svou milostivou a láskyplnou tvář v Ježíši Kristu, v jeho životě plném slitování a služby těm nejpotřebnějším, v jeho smrti, která přišla nám k dobru, protože se tak prokázalo vítězství pravdy, spravedlnosti a života nad zlem a vším, co život ničí. V tom je jeho sláva, že je Immanuel, Bůh s námi a pro nás. Nenechává si svou slávu na nebesích, ale chce, abychom ji s Ním sdíleli: V jeho Synu. Kdo ji bude ochoten vidět v bezbranném betlémském dítěti, a pak také v poníženém a poplivaném Králi s trnovou korunou, ten na ní bude mít podíl a může se radostně přidat k andělskému chvalo zpěvu:

Sláva na výsostech Bohu! A na zemi pokoj, zní pokračování. V Kristu dal Bůh lidem svůj pokoj. Rozhodl se prosadit svou vůli nejen na nebi, ale vložil se i do našich nejvnitřnějších záležitostí. Protože sami nedokážeme změnit svá nepokojná srdce, chce je Bůh sám naplnit svým pokojem. Chce proměnit náš nepokojný svět, narovnat všechny porušené a pokřivené vztahy mezi lidmi - těmi nejbližšími, ale i vzdálenějšími, ano chce přinést svůj pokoj i do vyšších úrovní našich vztahů. Chce nám sám dát vše potřebné, abychom mohli žít život bohatý a naplněný, prostoupený láskou a vzájemností, trpělivostí i ochotou k pomoci a službě. Takové vnitřní naplnění pak dá vyrůst i bohatství vnějšímu, protože se budeme umět rozdělit s druhými, nebudeme si závidět co má kdo zvláštního, nebo v čem je jedinečný, ale budeme se sdílet a společně užívat obdarování jednoho každého z nás. Takhle naplno řečeno to jistě zní jako utopie. Ale je to ten zaslíbený cíl, ke kterému se máme nechat vést. A zároveň již můžeme cestou sbírat jeho ovoce. Vždyť všude tam, kde se

necháme naplnit Božím pokojem, budeme pokoj také dál šířit. Budeme otevírat prostor jeho dalšímu působení, a tím zase přijímat další jeho plody.

A to třetí, o čem se v andělském chvalozpěvu mluví je dobrá vůle nebo také můžeme přeložit přízeň, zalíbení, uznání, a to v lidech, mezi lidmi. Nedá se to přeložit zcela jednoznačně, jak ukazují i naše nejznámější překlady. V ekumenickém jsme četli o zalíbení, které má Bůh v lidech, v kralickém překladu stojí: (na zemi pokoj) lidem dobrá vůle. Ve verzi profesora Žilky: na zemi pokoj mezi lidmi, jež si Bůh oblubuje. Můžeme však najít rovněž překlad, který vyznívá tak, že Bůh dává pokoj lidem dobré vůle. Kolik takových bychom našli? Kdo by se pak mohl přidat k tomu andělskému prozpěvování? A vůbec: Nečteme v Bibli spíše o tom, jak se Bůh sklání k nehodným a zve ke své hostině i hříšníky, než že by si vybíral podle nějakých zásluh či dobrých vlastností? Jde tedy skutečně spíše o dobrou vůli Boží s námi lidmi. Je ovšem pravda, že Boží lásku nepoznáme bez naší vlastní odpovědi, bez naší dobré vůle vzít vážně Boží zalíbení, Jeho přízeň. To zalíbení musí být tedy vzájemné, aby přerostlo v pokoj na zemi a oslavilo tak Boha v nebesích. Ale bez Boží iniciativy, bez Jeho sklonění k nám nehodným, bez jasného potvrzení, že o nás stojí, bychom k Němu nikdy nedohlédli, nikdy se nedovolali Jeho pomoci. Na to potvrzení nám dal svou pečeť, své razítko v Kristu Ježíši. A k tomu nám zní zpěv andělů: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení. A my jej můžeme zpívat také.

První se ho naučili pastýři. Projevili dobrou vůli a šli do Betléma zkontrolovat děťátko v jesličkách, potvrdit si, co jim Pán oznámil. V originále to zní zase trošičku dvojnásobně. Doslova se jdou podívat na tu věc, která se stala. Vlastní význam slova věc je ale slovo, řeč, zpráva. Ten druhý význam je odvozen z hebrejštiny, kde se slovo stává bezprostředně skutečností, když je vyslovuje Bůh sám. Ano, v Kristově narození jde o událost, která se odehrála zcela konkrétně jako historický fakt, ale dál už půjde především o zvěstování této události a zejména jejího významu. Proto také mohli a dodnes mohou uvěřit všichni ti, kteří neviděli Ježíše na vlastní oči a nezažili jeho pozemské působení. Proto víra v Ježíše Krista nezůstala omezena jen na oblast, kde se narodil a kde působil, ale rozšířila se do všech končin země. Proto můžeme dodnes zpívat andělskou i pastýřskou píseň a věřit, že i v nás má Bůh zalíbení. Hned po pastýřích mají tu dobrou zprávu slyšet - trochu překvapivě - Marie s Josefem. A slyší ji nikoliv od andělů, nýbrž od pastýřů. Pastýři tak nastoupili na místo andělů a stali se prvními kazateli evangelia. A nejenom v Betlémě, ale i doma a všude, kam se dostali. Nebeská sláva se dál odráží v jejich slovech i životech. Nebe se po Kristově narození znovu nezavřelo, ale zůstalo otevřené. I my smíme zahlédnout Boží slávu v Kristově příběhu a zakoušet ji v jeho díle, v přítomnosti Ducha svatého. I my se smíme - a máme - se stávat anděly, Božími posly lidem kolem nás, aby i mnozí další zahlédli Boží slávu, mohli být naplněni jeho pokojem a zakusit Boží přízeň. Amen.

Bohem naplněné a požehnané dny, radost která nekončí Vánoce, ale prozařuje naše dny. Vám za celý sbor vyprošuje farář Mgr. Leoš Mach